Politechnika Poznańska

Wydział Informatyki

Przetwarzanie Równoległe

Równoległe sumowanie komórek pamięci za pomocą wielu wątków przetwarzania

Autorzy: Adam Szczepański Mateusz Czajka Prowadzący: dr Rafał Walkowiak

Spis treści

1	Info	rmacje o projekcie	2
	1.1	Dane autorów	2
	1.2	Historia projektu	2
2	Wst	ēęp	3
	2.1	Opis problemu	3
	2.2	Punkt odniesienia (algorytm sekwencyjny - kolejność ij)	3
	2.3	Badane algorytmy	4
		2.3.1 Algorytm sekwencyjny - kolejność ji	4
		2.3.2 Algorytm zrównoleglony - kolejność ij	4
		2.3.3 Algorytm zrównoleglony - kolejność jj	4
		2.3.4 Algorytm na sekcyjność pamięci	5
		2.3.5 Algorytm na pobranie z wyprzedzeniem	5
	2.4	Maska powinowactwa	5
		2.4.1 Kod	6
		2.4.2 Rezultat	6
3	Pon	niary efektywności	7
	3.1	Przyśpieszenie obliczeń równoległych	7
		3.1.1 Pomiary	7
		3.1.2 Podsumowanie	8
	3.2	Ilość wykonanych instrukcji na jeden cykl procesora	8
	3.3	Współczynniki braku trafień do pamięci	9
		3.3.1 Znaczenie danych	9
		3.3.2 Pomiary	9
		3.3.3 Omówienie	10
4	Wp	ływ rozmiaru danych	10
	4.1	Wstęp	10
	4.2	Wyniki	11
	4.3	Podsumowanie	11
5	Wp	ływ sekcyjności pamięci	11
	5.1	Wstęp	11
	5.2	Wyniki	12
6	$\mathbf{W}\mathbf{y}$	przedzające pobranie danych	12
Sp	is ry	rsunków	12
_	ois ta		12
- 1			_

1 Informacje o projekcie

1.1 Dane autorów

Mateusz Czajka 106596 Adam Szczepański 106593

1.2 Historia projektu

1. Jest to pierwsza wersja projektu. Dokumentacja elektroniczna została przesłana w dniu 20 stycznia 2013.

2 Wstęp

2.1 Opis problemu

Głównym założeniem projektu było zapoznanie się biblioteką OpenMP na podstawie równoległego sumowania komórek tablicy. W ramach projektu zrealizowaliśmy 4 algorytmy sekwencyjne oraz 2 algorytmy zrównleglone. Celem zastosowania czterech różnych algorytmów sekwencyjnych było zbadanie wpływu sekcyjności pamięci podręcznej, wyprzdzającego pobrania danych do pamięcy podręcznej oraz kolejności uszeregowania pętli na czas realizacji zadania. W przypadku algorytmów zrównoleglonych badaliśmy wpływ kolejności uszeregowania pętli na końcowy rezultat.

Nasze badania podzieliliśmy na 3 spójne części. Kolejno badaliśmy

- rozmiar danych
- sekcyjność pamięci
- wyprzedzające pobranie

na czas realizacji problemu.

Sam problem sprowadzał się do zsumowania wartości komórek w tabeli. Dla zachowania czytelności w kolejności pętli zastosowaliśmy tablicę dwuwymiarową. Ponieważ sam problem jest prosty obliczeniowo zmuszeni byliśmy do stosowania maksymalnego rozmiaru tablicy tj $[2^{28} - wierszy]$ na $[2^4 - kolumn]$.

2.2 Punkt odniesienia (algorytm sekwencyjny - kolejność ij)

Punktem odniesienia dla wszystkich algorytmów był podstawowy algorytm sekwencyjny w którym sumowaliśmy elementy tablicy wierszami. Nazywany dalej sum_ij .

```
__declspec(noinline) int sum_ij() {
  int sum = 0;
  for (int i=0; i<ROWS; i++) {
    for (int j=0; j<COLS; j++) {
       sum += tab[i][j];
    }
  }
  return sum;
}</pre>
```

2.3 Badane algorytmy

2.3.1 Algorytm sekwencyjny - kolejność ji

Algorytm sekwencyjny ze zmienioną kolejnością pętli (sumujemy kolumnami). Nazywany dalej sum_-ji .

```
__declspec(noinline) int sum_ji() {
  int sum = 0;
  for (int j=0; j<COLS; j++) {
    for (int i=0; i<ROWS; i++) {
       sum += tab[i][j];
    }
  }
  return sum;
}</pre>
```

2.3.2 Algorytm zrównoleglony - kolejność ij

Algorytm sumujący wierszami realizowany równolegle. Nazywany dalej sum_par_ij.

```
__declspec(noinline) int sum_par_ij() {
  int sum = 0;
  int i;

#pragma omp parallel for default(none) shared(tab) private(i) reduction(+:sum)
  for (i=0; i<ROWS; i++) {
    for (int j=0; j<COLS; j++) {
        sum += tab[i][j];
    }
  }
  return sum;
}</pre>
```

2.3.3 Algorytm zrównoleglony - kolejność jj

Algorytm realizowany równolegle ze zmienioną kolejnością pętli (sumujemy kolumnami). Nazwywany dalej $sum_p ar_- ji$.

```
__declspec(noinline) int sum_par_ji() {
  int sum = 0;
  int j;

#pragma omp parallel for default(none) shared(tab) private(j) reduction(+:sum)
  for (j=0; j<COLS; j++) {
    for (int i=0; i<ROWS; i++) {
        sum += tab[i][j];
    }
  }
  return sum;</pre>
```

}

2.3.4 Algorytm na sekcyjność pamięci

Algorytm sekwencyjny w którym badaliśmy wpływ sekcyjności pamięci na czas wykonania zadania. Nazywany dalej sum_sec .

```
__declspec(noinline) int sum_sec() {
  int sum = 0;
  for (int j=0; j<COLS; j++) {
    for (int k=0; k<CACHE_LINES_ON_PAGE; k++) {
      for (int i=k; i<ROWS; i+=CACHE_LINES_ON_PAGE) {
        sum += tab[i][j];
      }
    }
  }
  return sum;
}</pre>
```

2.3.5 Algorytm na pobranie z wyprzedzeniem

Algorytm sekwencyjny w którym badaliśmy wpływ wyprzedzającego pobrania danych do pamięci podręcznej na czas realizacji zadania. Nazywany dalej sum_pf .

```
int tmp;
__declspec(noinline) int sum_pf() {
  int sum = 0;
  int i;
  for (i=0; i<ROWS-1; i++) {
    for (int j=0; j<COLS; j++) {
      sum += tab[i][j];
      tmp = tab[i+1][j];
    }
}

for (int j=0; j<COLS; j++) {
    sum += tab[i][j];
}

return sum;
}</pre>
```

2.4 Maska powinowactwa

Aby wyeliminować przełączanie wykonywania wątku pomiędzy rdzeniami procesora zastosowaliśmy maski powinowactwa.

2.4.1 Kod

```
#pragma omp parallel
{
  const int processor_count = 4;
  int th_id=omp_get_thread_num();

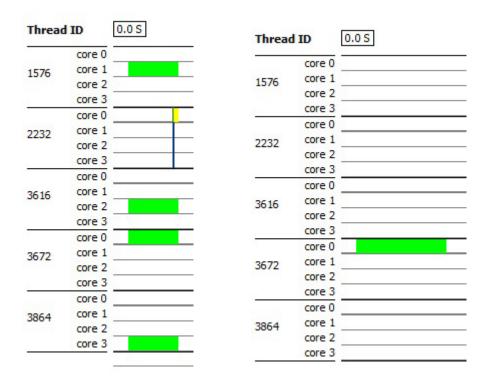
DWORD_PTR mask = (1 << (th_id % processor_count));
  DWORD_PTR result = SetThreadAffinityMask(thread_handle, mask);

if (result==0) {
    printf("error SetThreadAffnityMask\n");
}

else {
    printf("previous mask for thread %d : %d\n",th_id,result);
    printf("new mask for thread %d : %d\n",
        th_id,SetThreadAffinityMask(thread_handle, mask));
}</pre>
```

2.4.2 Rezultat

W rezultacie dla przetwarzania równoległego każdy wątek odpowiedzialny za sumowanie realizowany jest na oddzielnym procesorze. Co widoczne jest na poniższych wykresach:

Rysunek 1: Wykres wątków dla
 Rysunek 2: Wykres wątków dla sum_ij sum_par_ij

3 Pomiary efektywności

3.1 Przyśpieszenie obliczeń równoległych

3.1.1 Pomiary

Tablica 1: Porównanie szybkości wybranych algorytmów wobec sum_ij

Algorytm	Czas wykonania w ms	Przyśpieszenie względem sum_ij					
sum_ij	253	1.000					
sum_ji	2362	0.107					
sum_par_ij	87	2.908					
sum_par_ji	1189	0.213					

Warto zwrócić uwagę na fakt, że oprócz braku lub obecności zrównoleglenia znaczący wpływ na szybkość przetwarzania ma kolejność uszeregowania pętli. Zostało to szerzej omówione w sekcji 3.3. Przyśpieszenia dla poszczególnych uszeregowań pętli prezentują się następująco:

Tablica 2: Porównanie szybkości wybranych algorytmów (o kolejności pętli ij) wobec $sum_{\cdot}ij$

	Algorytm	Czas wykonania w ms	Przyśpieszenie względem sum_ij
	sum_ij	2362	1.000
ĺ	sum_par_ij	87	2.908

Tablica 3: Porównanie szybkości wybranych algorytmów (o kolejności pętli ji) wobec sum_ji

Algorytm	Czas wykonania w ms	Przyśpieszenie względem sum_ji
sum_ji	2362	1.000
sum_par_ji	1189	1.987

3.1.2 Podsumowanie

Zrównoleglenie przetwarzania znacząco przyśpiesza jego czas przetwarzania. Znaczeny wpływ na wielkość wartości tego przyśpieszenia ma kolejność uszeregowania pętli. W przybliżeniu jest to:

- trzykrotne przyśpieszenie dla uszeregowania pętli ij
- \bullet dwukrotne przyśpieszenie dla uszeregowania pętli ji

3.2 Ilość wykonanych instrukcji na jeden cykl procesora

IPC (insructions per cycle) jest jednym z wyznaczników prędkości procesora. Oznacza on liczbę wykonywanych instrukcji przez procesor w jednym cyklu zegara. Wskaźnik IPC obliczaliśmy dla każdej funkcji na podstawie wzoru:

$$IPC = \frac{ret_instr}{CPU_clocks}. (1)$$

CPI (cycles per instruction) jest odwrotnością CPI:

$$CPI = \frac{CPU_clocks}{ret_instr}.$$
 (2)

Tablica 4: Wartości IPC i CPI dla poszczególnych algorytmów

Algorytm	ret_instr	CPU_clocks	IPC	CPI
sum_ij	12640	14736	0.86	1.17
sum_ji	9780	136048	0.07	13.91
sum_par_ij	12684	20096	0.63	1.58
sum_par_ji	11524	259628	0.04	22.53
sum_sec	14420	1139472	0.01	79.02
sum_pf	14996	13140	1.14	0.88

Zgodnie z oczekiwaniami najwyższe wartości wzkaźnika IPC (a zarazem najniższe CPI) wysętpują w przypadku algorytmów, które spełniają zasadę lokalności przestrzennej, są to:

- *sum_ij*
- sum_par_ij
- *sum_pf*

IPC dla wyżej wymienionej grupy algorytmów jest kilkunasto a w niektórych przypadkach kilkudziesiącio krotonie większe niż dla algorytmów z pozostałej grupy.

Współczynniki braku trafień do pamięci 3.3

3.3.1 Znaczenie danych

Tablica 5: Badane dane

Nazwa	Znaczenie
DC accesses	ilość odwołań do pamięci podręcznej
DC misses	ilość chybień do pamięci podręcznej
L2 requests	ilość odwołań do pamięci L2
L2 misses	ilość chybień do pamięci L2
L2 fill write	zapis danych w L2 powodowany usunięciem ich z pp L1
DRAM accesses	ilość odwołań do pamięci dynamicznej

3.3.2 Pomiary

Wartości DC_accesss oraz DC_missess odczytaliśmy bezpośrednio z programu Code Analyst. Natomiast DC_miss_ratio oraz DC_miss_rate obliczyliśmy w następujący sposób:

$$DC_miss_rate = \frac{DC_missess}{ret_instr}$$

$$DC_miss_ratio = \frac{DC_missess}{DC_accesss}$$

$$(3)$$

$$DC_miss_ratio = \frac{DC_missess}{DC_accesss}$$
 (4)

Tablica 6: Pomiary związane z odwołaniami do pamięci L1

Algorytm	DC accessess	DC missess	DC miss ratio	DC miss rate
$sum_{-}ij$	5792	24	0%	0%
$sum_{-}ji$	7620	4068	53%	42%
sum_par_ij	5188	20	0%	0%
sum_par_ji	7652	4456	58%	38%
sum_sec	18808	5256	28%	36%
sum_pf	9928	24	0%	0%

Podobnie jak w przypadku pamięci L1 wartości L2_requests, L2_misses oraz L2_fill_write odczytaliśmy bezpośrednio z programu CodeAnalyst. Natomiast L2_miss_ratio oraz L2_miss_rate obliczyliśmy w następujący sposób:

$$L2_miss_rate = \frac{L2_missess}{ret_instr}$$
 (5)

$$L2_miss_rate = \frac{L2_missess}{ret_instr}$$

$$L2_miss_ratio = \frac{L2_missess}{L2_requests + L2_fill_write}$$
(6)

Tablica 7: Pomiary związane z odwołaniami do pamięci L2

Algorytm	L2 requests	L2 missess	L2 fill write	L2 miss rate	L2 miss ratio
sum_ij	663	340	684	3%	25%
sum_ji	5452	7209	10908	56%	30%
sum_par_ij	1431	352	668	3%	17%
sum_par_ji	5472	23736	10844	47%	16%
sum_sec	11024	15945	21668	76%	29%
sum_pf	344	693	684	2%	25%

3.3.3 Omówienie

Znowu można wyróżnić 2 grupy algorytmów. Pierwsza z nich składająca się z:

- *sum_ij*
- sum_par_ij
- *sum_pf*

cechują się one lokalnością przestrzenną. Widać to bardzo wyraźnie przy współczynnikach DC_miss_ratio oraz DC_miss_rate. Dla wyżej wymienionej grupy wynoszą one w przybliżeniu 0%, a dla pozostałych algorytmów tj sum_ji , sum_par_ji oraz sum_sec po kilkadziesiąt procent. Związane to jest z faktem że grupa posiadająca cechę lokalności przestrzennej sumuje wierszami, zatem z raz wczytanej linii do pamięci podręcznej wszystkie elementy są wykorzystywane jeden po drugim.

Wpływ rozmiaru danych 4

4.1 Wstep

W celu sprawdzenia wpływu rozmiaru danych na czas realizacji zadania dokonaliśmy pomiarów czasów dla dwóch rozmiarów danych:

- Instancja A: $tab[2^{28}][2^4]$
- Instancja B: $tab[2^{24}][2^4]$

Spodziewaliśmy się, że czas obliczeń dla Instancji B będzie kilkukrotnie krótszy.

4.2 Wyniki

Wyniki pomiarów prezentują się następująco:

Tablica 8: Czas realizacji kodu dla poszczególnych funkcji w ms.

Problem	sum_ij	$sum_{-}ji$	sum_sec	sum_pf	sum_par_ij	sum_par_ji
Instancja A	253	2352	19552	225	87	1189
Instancja B	62	59	4890	57	23	304
Stosunek A/B	4.081	4.003	3.998	3.947	3.783	3.911

4.3 Podsumowanie

Wyniki eksperymentu są bardzo zadowalające. W przypadku każdego algorytmu rozmiar danych ma liniowy wpływ na czas przetwarzania. Jest to zgodne ze złożonością algorytmu która jest liniowa wobec n gdzie n to $liczba_wierszy*liczba_kolumn$.

W każdym przypadku czas realizacji dla Instancji B był około 4 razy krótszy niż dla Instancji A. Średnia tych wartości wynosi 3.954.

5 Wpływ sekcyjności pamięci

5.1 Wstęp

W trakcie naszych badań sprawdziliśmy wpływ sekcyjności pamięci na czas przetwarzania. Kluczowe dla tego podpunktu algorytmy to:

- $\bullet \ sum.ij$ podstawowy algorytm sekwencyjny, służący jako punkt odeniesienia
- \bullet sum_sec algorytm sekwencyjny w którym badaliśmy sekcyjność pamięci

W wykorzystywanym systemie obliczeniowym liczba lini w pojedynczym bloku pamięci L1 wynosi 64.

W celu sprawdzenia w jaki sposób sekcyjność wpływa na czas realizacji zmodyfikowaliśmy kod w następujący sposób:

```
for (int j=0; j<COLS; j++) {
  for (int k=0; k<CACHE_LINES_ON_PAGE; k++) {
   for (int i=k; i<ROWS; i+=CACHE_LINES_ON_PAGE) {
     sum += tab[i][j];
   }
}</pre>
```

Sumujemy kolumnami, wprowadzając dodatkową, środkową pętlę która sumuje co 64 element. Dzięki temu każdy sumowany element musi być pobrany z pamięci dynamicznej.

5.2 Wyniki

Zgodnie z założeniem, powinien to być najwolniejszy algorytm, ponieważ spodziewana jest bardzo wysoka liczba odwołań do pamięci RAM or wysoki stosunek braku trafień do pamięci podręcznej.

Tablica 9: Porównanie wybranych algorytmów pod kątem sekcyjności pamięci

Algorytm	Czas [ms]	DC missess	L2 misses	DRAM access
sum_ij	253	24	340	352
sum_sec	19552	5256	11024	5920

Wyniki przerosły nasze oczekiwania - sum_sec wykonał się ponad 77 razy wolniej. Pokazuje to jest wielkie znaczenie na szybkość realizacji przetwarzania ma zachowanie cechy lokalności przestrzennej. Wyraźnie widać, że w przypadku algorytmu użytego jako punkt odniesienia liczba braków trafień do pamięci podręcznej L1 była znacznie mniejsza. Sytuacja wygląda bardzo podobnie dla pamięci podręcznej L2. Konsekwencją braku trafień do pamięci podręcznej jest konieczność większej liczby pobrań danych z pamięci dynamicznej co odzwierciedla współczynnik $DRAM_accesses$.

6 Wyprzedzające pobranie danych

Spis rysunków

2	Wykres wątków dla sum_ij	•	•	•	•		•	•	•		 •	٠	•	•	•	•	7
Spis	tablic																

1	Porównanie szybkości wybranych algorytmów wobec $sum_{-}ij$	7
2	Porównanie szybkości wybranych algorytmów (o kolejności pętli	
	ij) wobec $sum_{-}ij$	8
3	Porównanie szybkości wybranych algorytmów (o kolejności pętli	
	$ji)$ wobec $sum_{-}ji$	8
4	Wartości IPC i CPI dla poszczególnych algorytmów	8
5	Badane dane	9
6	Pomiary związane z odwołaniami do pamięci L1	9
7	Pomiary związane z odwołaniami do pamięci L2	10
8	Czas realizacji kodu dla poszczególnych funkcji w ms	11

9 Porównanie wybranych algorytmów pod kątem sekcyjności pamięci 12